

Vraag nr. 277
van 21 september 1998
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE

Hogeschoolonderwijs – Erkenning particuliere initiatieven

Op 15 oktober 1997 vond in de Commissie voor Onderwijs een hoorzitting plaats over het privé-onderwijs.

De directeur-generaal van de Administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek stelde daar dat er bij ons, wat het hoger onderwijs betreft, mag worden gesproken van een absoluut protectionisme, in tegenstelling tot de situatie in andere landen. Het decreet op de hogescholen somt immers limitatief de erkende instellingen op.

Hij opperde dan ook de beleidsvraag of er geen criteria dienen te worden uitgewerkt op grond waarvan erkenning kan worden gegeven, met of zonder financiering. Door een niet-protectionistische opstelling van de overheid zal de kwaliteitsdynamiek in het hoger onderwijs worden bevorderd. In deze optiek zouden de erkenningscriteria dan consumenten beschermen tegen malafide instellingen en initiatieven die zich aandienen.

1. Wat zijn op dit ogenblik de erkenningsmogelijkheden voor de particuliere initiatieven die zich op het vlak van het hoger onderwijs ontwikkelen ?
2. Welke decretale en reglementaire bepalingen staan een eventuele erkenning van de nieuwe initiatieven in de weg ?
3. Werkt het beleid criteria uit op grond waarvan erkenning kan worden gegeven met of zonder financiering ?

Antwoord

1. De erkenning van particuliere initiatieven op het vlak van hoger onderwijs kan alleen bij of krachtens een decreet. Ofwel moet de decreetgever een instelling en opleidingen erkennen (in Nederland gebruikt men de term *aanwijzen*), ofwel moet de decreetgever criteria voorschrijven op grond waarvan de Vlaamse regering vervolgens de opleidingen in kwestie kan erkennen als zijnde een Vlaamse academische opleiding of hogeschoolopleiding.

Een erkende instelling is ertoe gerechtigd om een Vlaamse titel te verlenen. In geval van

erkenning verleent de instelling de eigen titel, meestal master, die achteraf als gelijkwaardig wordt erkend met een opleiding van het academisch onderwijs of het hogescholenonderwijs. Op dit moment is er alleen de mogelijkheid van erkenning door de decreetgever.

2. Het universiteitendecreet van 12 juni 1991 en het hogescholendecreet van 13 juli 1994 hebben elk voor de eigen sector het terrein van de erkende instellingen strikt afgebakend.

De wet van 11 september 1933 beschermt vervolgens de titels van het academisch en van het hogescholenonderwijs van twee cycli.

Voor instellingen die niet bij of krachtens één van beide decreten zijn erkend, is het verboden een van de beschermde titels te verlenen.

3. Het erkennen van instellingen en/of van opleidingen kan alleen gebeuren op grond van goed gedefinieerde standaarden en indicatoren.

Voorzover het Vlaams Parlement dus bepaalde privé-initiatieven wil erkennen, moet het deze standaarden en indicatoren eerst vaststellen. De administratie zal, geheel in het kader van werkzaamheden omtrent de kwaliteitsbewaking van de reguliere instellingen en opleidingen, een ontwerp in die zin uitwerken. Op grond daarvan zullen we dan een discussie ten gronde kunnen voeren.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal wel begrijpen dat dit een zeer delicaat en omstandig werk is dat zeker niet op enkele weken te finaliseren is. Voor de administratie zou dat een jaar-doelstelling voor 1999 kunnen zijn. Het is trouwens evident dat we daarbij buitenlandse modellen, in eerste instantie die van de Europese Unie, zullen moeten bestuderen.